

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317010311
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štíft
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1317010311.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Štífta a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Michala Valenta, v trestnej veci obžalovaného X. B. pre prečin krádeže spolupáchateľstvom v štádiu pokusu podľa § 14, § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/80/2017 zo dňa 05. 06. 2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. apríla 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného X. B., na. XX. XX. XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/80/2017 zo dňa 05. 06. 2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava III č. k. 3T/80/2017 - 202 zo dňa 22. 11. 2018 bol obžalovaný X. B. uznaný za vinného z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

„obvinení X. B. s už odsúdeným Q. S. v čase o 09.25 hod. dňa 11.10.2016 v O., na ul. V. W. letisku, v areáli starého letiska kde sa nachádza oplotená rozostavaná novostavba hangáru červenej farby, odcudzili voľne pri plote vedľa unimobunky stojaci X agregát - elektrocentrálu typu K. I. XX, číslo stroja XXX, rok výroby XXXX, o hmotnosti 112 kg, v hodnote 2570,40 € a to takým spôsobom, že k objektu prišli na osobnom motorovom vozidle továrenskej značky W. U. XL, tmavej farby, A.: BL-XXX JS, ktoré odstavili a do oploteného objektu prišli pešo cez pootvorenú bránu, zobrali d ruky vyššie uvedený agregát, pričom ako ho niesli, tak ich spozoroval stavbyvedúci na čo agregát nechali položený na zemi asi 30 metrov za oplotením a z miesta činu utiekli, pričom následne nasadli do tam odstaveného vozidla z miesta činu ušli, čím týmto konaním spôsobili poškodenú spoločnosť Z. W. Sk s.r.o., so sídlom S. cesta 3, G., H.: XX XXX XXX, celkovú škodu krádežou vo výške 2.570,40 €, pričom obvinený X. B. spáchal daný skutok aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II. sp.zn. 0T/48/2016, zo dňa 02.2.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.2.2016, odsúdený pre prečin krádež podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona.“

Za uvedený prečin mu bol podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zároveň zrušený výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/95/2015 zo dňa 24. 01. 2018 a právoplatným toho istého dňa, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Uvedený rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný zahlásil proti nemu odvolanie čo do výroku o treste ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice súdu o hlavnom pojednávaní.

Svoje odvolanie bližšie zdôvodnil písomným podaním v ktorom v podstate uviedol, že ku spáchaniu skutku sa priznal a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine. Poukázal na svoje predchádzajúce odsúdenia pokiaľ sa týka súhrnných trestov a ich vzájomných zápočtov. Má teda za to, že okresným súdom uložený trest 20 mesiacov považuje za dôvodné, aby Krajský súd v Bratislave prehodnotil výmeru trestu vzhľadom na jeho predchádzajúce nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré vykonal.

Okresná prokuratúra Bratislava III a poškodený subjekt Z. systém SK s. r. o. nevyužili svoje právo a v lehote danej im okresným súdom sa k písomne zdôvodnenému odvolaniu obžalovaného nevyjadrili.

S. súd v Bratislave vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného X. B. postupom podľa § 293 ods. 5 Tr. por. pretože obžalovanému upovedomenie o verejnom zasadnutí bolo riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti, ako aj v neprítomnosti poškodenej spoločnosti v zmysle § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného X. B. nie je dôvodné.

Úvodom je nevyhnutné konštatovať, že obžalovaný X. B., po riadnom poučení podľa § 257 ods. 1 písm. a/, b/, c/, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5 a ods. 8 Tr. por., urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., teda, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, následkom čoho okresný súd, po splnení všetkých zákonom prepísaných podmienok, v súlade s § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o jeho vine s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Na takomto základe potom prvostupňový súd vykonal dokazovanie len v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o výroku o treste, s tým, že vyvodil z dôkazov skutkové zistenia, ktoré sú celkom správne, pričom v dôvodoch rozsudku správne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaného dokazovania v naznačenom smere.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery okresný súd síce riadne prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy tak, ako mu to ukladá zákonné ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., avšak, ako odvolací súd uvedie nižšie, zo strany prvostupňového súdu nebolo postupované v zákonných intenciách relevantných pre súhrnný trest.

Súd prvého stupňa nepochybil, keď u obžalovaného vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť (obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a jednu príťažujúcu okolnosť (obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený). Na tomto základe potom prvostupňový súd správne postupoval, keď obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, teda v hornej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá je 6 mesiacov až 3 roky a to práve na početnosť doterajších odsúdení obžalovaného v celkovom počte 10 krát. V jeho doterajších odsúdeniach išlo prevažne o majetkovú trestnú činnosť a teda možno konštatovať, že v osobe obžalovaného sa jedná o špeciálneho recidivistu. Podľa názoru odvolacieho súdu uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne napína i obsah generálnej prevencie. Nemožno ponechať bez povšimnutia, že obžalovaný sa stíhanej trestnej činnosti dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia uloženej mu trestným rozkazom

Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/48/2016 zo dňa 02. 02. 2016 a právoplatným toho istého dňa, napriek tomu, že uvedené odsúdenie podmienené bolo zrušené rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/95/2015 zo dňa 24. 01. 2018 a právoplatným toho istého dňa, pretože k zrušeniu predmetného podmieneného trestu došlo až dňa 24. 01. 2018 a obžalovaný sa prerokúvanej trestnej činnosti dopustil už dňa 11. 10. 2016, teda počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, ktorá plynula od 03. 02. 2016 do 02. 02. 2017. Za hodné priťaženia možno zmieniť i odpoveď na lustráciu v Registri priestupkov z ktorej je zrejmé, že obžalovaný bol priestupkovo prejednávaný pre majetkový delikt z 24. 06. 2015.

Obhajobné námietky obžalovaného o prísnosti trestu tak nie sú na mieste, ako ani jeho úvahy o predchádzajúcich trestoch. Práve naopak. Predchádzajúce odsúdenia obžalovaného len dokresľujú charakter jeho osoby ako neprispôsobivej a nerešpektujúcej právny poriadok ako celok, pričom v jeho prípade možno konštatovať o zlyhaní individuálnej prevencie.

V súlade so zákonom však okresný súd nepostupoval pri ukladaní súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/95/2015. Z pripojených spisov je zrejmé, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/95/2015 zo dňa 24. 01. 2018 a právoplatným toho istého dňa bol ukladaný súhrnný trest k výroku o treste uloženého obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/48/2016 zo dňa 02. 02. 2016 a právoplatným toho istého dňa. Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/95/2015 vyplýva, že skutku sa obžalovaný dopustil dňa 13. 03. 2007 a dňa 14. 03. 2007, teda skôr, ako bol obžalovanému doručený trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/48/2016 k čomu došlo dňa 02. 02. 2016. Vzhľadom na skutočnosť, že prerokúvanej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil dňa 11. 10. 2016 je táto jeho trestná činnosť vo vzťahu recidívy k odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/48/2016 a nie vo vzťahu súbehu. Odvolací súd poukazuje, že okresný súd mal obžalovanému ukladať samostatný trest a nie trest súhrnný, pretože ak bol trestný čin spáchaný po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku súdom prvého stupňa, nejde o súbeh, a teda je vylúčené uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák., aj keď bol tento trestný rozkaz v ďalšom konaní zrušený a nový odsudzujúci rozsudok súd prvého stupňa vyhlásil až po spáchaní trestného činu, za ktorý sa ukladá trest. Ak bol teda obžalovanému uložený súhrnný trest v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. a neskôr bol ďalším rozsudkom uznaný za vinného z trestného činu spáchaného po vyhlásení prvého rozsudku a pred vyhlásením rozsudku, ktorým mu bol uložený súhrnný trest, v prípade posledného odsúdenia nejde o súbeh trestných činov, ktorý je nevyhnutným predpokladom uloženia súhrnného trestu, ale o recidívu, takže bolo treba uložiť samostatný trest.

Toto pochybenie prvostupňového súdu však muselo zostať iba ako konštatovanie v akademickej rovine, keďže odvolanie podal iba obžalovaný a v takom prípade podľa § 322 ods. 3 Tr. por. nie je možné zmeniť rozsudok v neprospech obžalovaného (zákaz reformatio in peius).

Súladný so zákonom je výrok okresného súdu o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/145/2016 zo 14. 04. 2016 a právoplatným toho istého dňa.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil zákonné dôvody pre zmenu ktoréhokoľvek z výrokov napadnutého rozsudku, preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.